

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2472
15.08.2006

Biroul permanent al Senatului
Bp 328 14.09.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia*, inițiată de un grup de 7 deputați aparținând Grupului parlamentar al PNL (Bp. 328/2006).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune, astfel cum rezultă și din *Expunerea de motive*, obligativitatea consultării populației unei localități sau a unui cartier, prin referendum, pentru transferarea unor imobile de importanță publică deosebită din domeniul public în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale.

II. Propuneri și observații

1. Potrivit art. 3 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, domeniul public este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție (actualmente, art. 136 alin. (3)), din cele stabilite în anexa care face parte integrantă din această lege și din orice alte bunuri care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de uz sau de interes public și sunt dobândite de stat sau de unitățile administrativ-teritoriale prin modurile prevăzute de lege.

Conform art. 11 alin. (1) din aceeași lege, bunurile din domeniul public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, aceasta implicând faptul că ele nu pot fi înstrăinate (pot fi date numai în administrare, concesionate sau închiriate, în condițiile legii), nu pot fi supuse executării silite și asupra lor nu se pot constitui garanții reale, nu pot fi dobândite de către alte persoane prin uzucapiune sau prin efectul posesiei de bună-credință asupra bunurilor mobile.

Actele juridice încheiate cu încălcarea acestor prevederi sunt lovite de nulitate absolută.

Astfel, aceste bunuri, fiind proprietate publică a statului, nu pot fi restituite în natură, pentru astfel de bunuri măsurile reparatorii putând să constea doar în echivalent sau despăgubiri.

2. Menționăm că una din modificările majore aduse *Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989* prin *Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente*, a constituit-o restituirea în natură a acelor imobile afectate exclusiv și nemijlocit activităților de *interes public* (grădinițe, școli, spitale, ministere și alte autorități ale administrației publice centrale, sedii vama, etc).

Este necesar a se face distincția între imobilele afectate unor activități de interes public și imobilele afectate unor amenajări de utilitate publică.

Potrivit art. 10 alin. (11) din *Legea nr. 10/2001*, este interzisă înstrăinarea sau schimbarea destinației imobilului a cărui restituire în natură nu este posibilă datorită afectării acestuia unei amenajări de *utilitate publică*. Interdicția subzistă pe o perioadă de 5 ani, calculată cu începere de la data emiterii deciziei/dispoziției de acordare de măsuri reparatorii în echivalent motivată pe afectarea acestuia.

După cum reiese chiar din textul legal, pentru această categorie de imobile, dispoziția sau decizia autorității competente constă numai în acordarea de măsuri reparatorii în echivalent, neexistând o soluție alternativă de restituire în natură, astfel cum se stipulează în *Expunerea de motive*.

3. Totodată, art. 71 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului* prevede că schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi prevăzute în planurile urbanistice este interzisă.

4. Potrivit art. 10 alin. (2) din *Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia*, trecerea din domeniul public în domeniul privat se face, după caz prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv, a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, dacă prin Constituție sau prin lege nu se dispune altfel.

Mai mult, *Legea nr. 213/1998* oferă și posibilitatea contestării unei astfel de hotărâri de trecere a bunului în domeniul privat, precizând în art. 8 alin. (2) că aceasta poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă în a cărei rază teritorială se află bunul.

5. Precizăm că textul propus pentru teza a doua a alin. (4) al art. 10 nu este corelat cu dispozițiile art. 13 din *Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit

căroră problemele de interes deosebit din unitățile administrativ-teritoriale și subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor pot fi supuse aprobării locuitorilor, prin referendum local, în toate satele și localitățile componente ale comunei sau orașului ori numai în unele dintre acestea.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă

Călin POPESCU - TARICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului